

KS. TEODOR LENKIEWICZ

**PRASA KATOLICKA
W ŻYCIU PARAFIALNEJ WSPÓLNOTY
„WSPÓLNOTA ZAWIŚLAŃSKA”**

Problemem, który stawał przed Kościołem w każdym czasie, było skuteczne docieranie do człowieka ze słowem Bożym. Jest on również problemem naszych czasów. Rozumieli to uczestnicy Soboru Watykańskiego II. Efektem tego stał się soborowy Dekret o środkach społecznego przekazu (*Inter mirifica*), zatwierdzony 4 grudnia 1963 r.¹

Na potrzeby niniejszego artykułu należy zatrzymać się w uwagach wstępnych nad sprawą terminologii. W języku polskim często używa się w tym przypadku pojęcia „środki społecznego przekazu”. W Dekrecie *Inter mirifica* posłużono się określeniem „środki masowego komunikowania” oraz zamiennie – „media”. To jednak są już pojęcia szersze. Nas interesuje pojęcie „prasa”, które również nie jest pomijane we wspomnianym soborowym dekreście.

Obecnie jednak nie tyle słowo pisane czy drukowane, ale raczej środki audiowizualne oraz internet stały się w większym stopniu środkami społecznego komunikowania. W niniejszym rozważaniu jednak pozostaniemy przy temacie prasy w wymiarze parafialnym. To bowiem przez ostatnie dwadzieścia lat w życiu wspólnot parafialnych stało się sprawą bardzo aktualną. W dekrecie soborowym aż pięć razy jest wyraźnie podkreślona konieczność tworzenia i rozwijania prasy katolickiej². Spośród wszystkich

KS. TEODOR LENKIEWICZ – mgr teologii, w latach 1982–2012 proboszcz parafii Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski we Włocławku.

¹ Zob. Dekret o środkach społecznego przekazu *Inter mirifica*, w: Sobór Watykański II, *Konstytucje, Dekrety, Deklaracje*, Poznań 2002, s. 87–95.

² Por. tamże, s. 91.

środków społecznego przekazu tylko prasa jest w taki sposób w tym dokumencie soborowym wyróżniona.

Jakie powody stały za taką opcją? Tego wyjaśnienia Sobór nie podaje. Być może, iż stało się tak dlatego, że prasa jest najbardziej dydaktycznym i duszpasterskim środkiem społecznego komunikowania, a ponadto w czasie trwania Soboru prasa była najbardziej popularnym środkiem masowego komunikowania w życiu Kościoła. To obecnie w dużym stopniu uległo zmianom. Pojawił się w powszechnym użytku Internet, a wiele parafii ma swoje strony internetowe. Przed Kościołem pojawiły się nowe zadania. Zdawał już sobie z tego sprawę również Sobór. Pilną sprawą stało się odpowiednie formowanie adresatów, odbiorców słowa Bożego. W tym względzie głównie chodzi o młodzież. Należy tu zauważyć szczególnie późniejsze dokumenty Kościoła, wśród nich najpierw instrukcję duszpasterską *Communio et progressio* z 1971 r. oraz instrukcję duszpasterską *Aetatis novae* z 1992 r.

Na stronie internetowej diecezji wrocławskiej są zarejestrowane strony internetowe 91 z 232 parafii³. Z tego wynika, że 40% parafii taką stronę posiada. Trudno jednak możliwie dokładnie określić, w ilu parafiach diecezji wrocławskiej wydawana jest prasa parafialna⁴.

Parafia Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski we Wrocławku wydaje swoją gazetkę parafialną od 1998 r. W opracowaniach na temat prasy parafialnej została ona uwzględniona w 2003 r.⁵, po siedmiu latach istnienia została odnotowana w „Kronice Diecezji Wrocławskiej”⁶, a następnie w publikacji wydanej na 25-lecie istnienia parafii: „[3 maja 1988 r.] W tym dniu ukazuje się pierwszy numer gazetki parafialnej «Wspólnota Zawiańska». W tym momencie nie jest wiadomo, jak często i czy będzie się ta gazetka parafialna ukazywać możliwie regularnie. Na razie w zamiarze jest, aby ukazywała się raz na miesiąc. Redakcja jest bardzo skromna,

³ Stan na 23 IV 2014 r.

⁴ Niektóre gazetki parafialne zostały przedstawione w czasopiśmie diecezji wrocławskiej „Ład Boży” (ŁB); zob. [K. R u l k a] (r), *Nasi konkurenci czy sprzymierzeńcy?*, ŁB 1995, nr 18(3 IX), s. 8, nr 19(1 X), s. 7, nr 23(12 XI), s. 8; 1996, nr 2(21 I), s. 7, nr 7(31 III), s. 11, nr 10(12 V), s. 7, nr 14(7 VII), s. 6, nr 15(21 VII), s. 7, 25(8 XII), s. 8; 1997, nr 25(7 XII), s. 6. Natomiast przy opisach parafii w rocznikach diecezji wrocławskiej na rok 2000 i rok 2011 zamieszczana jest informacja, jaką gazetkę parafia wydaje (jeśli proboszcz taką wiadomość podał).

⁵ S. S t a n o w s k i, *Prasa parafialna we Wrocławku w latach 1991–2001*, w: *Media w procesie transformacji na przykładzie Wrocławka*, red. W. Koński, Wrocław 2003, s. 102–103.

⁶ Zob. [K. R u l k a], *Już siedem lat ukazuje się „Wspólnota Zawiańska”*, „Kronika Diecezji Wrocławskiej”, 88(2005), s. 286–288.

zaledwie dwuosobowa... Numer bardzo skromny, bo tylko liczy 4 strony, ale jest! Zostaje wydrukowana na kserokopiarce w ilości 120 egzemplarzy. Intencje i nadzieje redaktorów jak i duszpasterzy, jakie z tym przedsięwzięciem są związane, zawarte zostały w krótkim słowie wstępnym „*Wspólnota Zawiańska*” – *wspólnym dziełem parafian...* W planach i zamierzeniach duszpasterskich jest, aby to była jedna z form katechezy dorosłych”⁷.

Dla porównania należy odnotować pojawienie się prasy także w innych parafiach wrocławskich⁸. I tak, dla przykładu, w parafii katedralnej w kwietniu 2003 r. ukazał się pierwszy numer miesięcznika „*Ex Cathedra*”, a w parafii klasztornej reformatów w grudniu 2009 r. dwumiesięcznik „*Zwiastun*”. Te czasopisma mają już o wiele bogatszą szatę graficzną aniżeli opisywana „*Wspólnota*”.

* * *

Już w pierwszym numerze „*Wspólnoty*” zespół redakcyjny poprzez swego rodzaju „apel do czytelników” określił bardzo ogólnie cele, jakie postawił przed tym skromnym pismem parafialnym. Między innymi wspomniany „apel” zawierał:

- zaproszenie skierowane do parafian do czynnego udziału w redagowaniu i dzieleniu się uwagami dotyczącymi życia parafii;
- przybliżenie i głębsze rozumienie kultu Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, która jest Patronką tutejszej parafii;
- przywołanie i przypomnienie mieszkańcom obecnego Zawiała (dawniej Szpetala Dolnego) niektórych wydarzeń z historii parafii i tej dzielnicy miasta Wrocławka;
- prośbę do parafian o większe zaangażowanie w budowę kościoła parafialnego, która spotkała się z bardzo pozytywnym odzewem, czego skutki odczuwalne są do dnia dzisiejszego.

Już numer 3 „*Wspólnoty*” liczy 6 stron formatu A5 i ze względu na wakacje zawiera specjalną wkładkę wskazującą na niebezpieczeństwa, jakie młodzi ludzie w tym czasie mogą spotkać. Pojawiły się też pierwsze wypowiedzi młodzieży⁹.

⁷ T. Lenkiewicz, *Przez 25 lat na Zawiału*, Wrocławek 2007, s. 121–122.

⁸ Szerzej o gazetkach parafialnych we Wrocławku zob. S. Stanowski, *Prasa parafialna we Wrocławku...*, art. cyt., s. 97–116.

⁹ M.in.: Marcin Gołębiowski dzieli się swoimi refleksjami na temat ewangelizacyjnego spotkania młodzieży na Lednicy, a Tomasz Kwiatkowski opisuje festiwal piosenki religijnej w Toruniu.

Kolejne numery „Wspólnoty” przyniosły ubogacenie poruszanej w niej tematyki. Pojawiły się bardzo cenne, choć niezbyt obszerne, opracowania dotyczące dziejów poszczególnych wrocławskich parafii. Dlatego już od numeru 5 (październik 1998) pismo zwiększyło swą objętość do 8 stron druku. Pojawiła się też stopka redakcyjna, bardzo skromna, z której dowiadujemy się, że pismo redagują: ówczesny wikariusz parafii ks. Zbigniew Raj oraz p. Andrzej Wrześniak. Podany też został numer telefonu jako kontakt z redakcją.

Na terenie parafii znajdują się dwa domy zakonne: orionistek przy ul. Chełmickiej oraz westiarek Jezusa w bezpośrednim sąsiedztwie kościoła, które włączyły się do współpracy w gazetce parafialnej. Już w numerze 5 znajdujemy krótkie wypowiedzi dwóch sióstr. S. Ewa Wilk (orionistka) pisze o modlitwie różańcowej, a s. Grażyna Mucha (westiarka) informuje czytelników o powołaniu i istocie Zgromadzenia Sióstr Westiarek Jezusa.

Uczestnik zaś rekolekcji w Taizé, Marcin Gołębiowski, podzielił się refleksjami wyniesionymi z tych rekolekcji. Należało także uwzględnić sprawę całego Kościoła. Taką okazją stało się 20-lecie pontyfikatu papieża Jana Pawła II.

W tym czasie pojawiły się trudności natury ekonomicznej w wydawaniu „Wspólnoty”. W związku z tym na ostatniej stronie znajdujemy reklamę firmy działającej na terenie parafii i wspierającej ją. Jest nią Zakład mechaniczny „Budoserwis”. Jest to jakiś znak czasu, że tego rodzaju przedsięwzięcia i inicjatywy nie obędą się w przyszłości bez wsparcia i materialnej pomocy. Jest to problem o szerszym znaczeniu, aniżeli lokalny zasięg konkretnej parafii, i dotyka także innych, chociaż w różnym stopniu.

Kolejnym ubogaceniem „Wspólnoty” stają się okresy liturgiczne w życiu Kościoła. I tak numer na Boże Narodzenie 1998 roku (nr 7) zawiera dość obszerny materiał o okresie Adwentu. W ten sposób „Wspólnota” podejmuje cały cykl artykułów o liturgii w Kościele. Tak dzieje się potem w czasie Wielkiego Postu. Ten czas przynosi dalsze poszerzenie tematów o drukowanie pieśni i piosenek religijnych.

Rok 1999 jest znaczący dla „Wspólnoty”. Majowy numer przypomina o powstaniu gazetki w roku ubiegłym¹⁰.

W każdej wspólnotce parafialnej duże znaczenie ma zaangażowanie się młodzieży w życie parafii. Toteż od samego początku na tę sprawę

¹⁰ Ten numer „Wspólnoty Zawiaśląskiej” zawiera już 8 stron. Chodzi tu o artykuł redakcyjny *Jesteśmy z Wami już rok*.

zwracali szczególną uwagę także kolejni duszpasterze w zawiślańskiej parafii we Włocławku. Należy stwierdzić, że nie jest to ani proste, ani łatwe do realizowania. I w tym przypadku różnie z tym bywało. Jednym z dość skutecznych sposobów okazało się powołanie do życia młodzieżowego zespołu liturgiczno-muzycznego pod nazwą „Raj Zespół”. Nazwa nie jest przypadkowa, bowiem zawiera w sobie nazwisko księdza, który go powołał do istnienia¹¹. W numerze 6 (czerwcowym) z roku 1999 ukazała się krótka nota o 40. rocznicy święceń kapłańskich księdza proboszcza, ks. Teodora Lenkiewicza, i dość obszerna informacja o wyżej wspomnianym zespole, a także zaproszenie skierowane do młodzieży o włączenie się w jego działalność.

Problem zaangażowania młodzieży w życiu parafialnym od samego początku zaistnienia tejże parafii stał się sprawą priorytetową w działaniu tutejszych duszpasterzy. Zresztą nie tylko na początku, ale jak pokazały przyszłe lata, tak było i później, czego ślady napotykamy bardzo wyraźnie w następnych numerach „Wspólnoty”. Ukazują one jak ta sprawa była trudna w realizacji, nie tylko w wymiarze konkretnej wspólnoty parafialnej. To był, i nadal jest, problem o wiele szerszym wymiarze, który występuje w każdej parafii.

Na terenie parafii znajduje się ważne upamiętnienie wojny polsko-bolszewickiej 1920 roku – Pomnik Obrońców Wisły. To wyjątkowy pomnik w skali całego kraju. Został zbudowany już w 1922 roku na grobie przeszło 40 poległych obrońców Włocławka. Przechodził różne koleje losu. Zniszczyli go okupanci w 1940 roku. Potem władze komunistyczne po 1945 roku czyniły wszystko, aby o nim zapomniano. Pamięć była silniejsza. W 1998 roku przystąpiono do jego odbudowy. Co roku 19 sierpnia przy Pomniku odbywają się nabożeństwa organizowane przez tutejszą parafię¹². Dnia 19 sierpnia 2010 roku, w 90. rocznicę „Cudu nad Wisłą”, przy Pomniku odbyła się uroczystość patriotyczno-religijna, z udziałem biskupów, na czele z ordynariuszem diecezji włocławskiej biskupem Wiesławem Alojzym Meringiem, prezydenta Miasta, przedstawiciele władz wojewódzkich oraz wojska. Udział mieszkańców Włocławka nie był jednak zbyt liczny. To też jest znak czasu... Zadanie, które stoi nie tylko przed Kościołem, ale i przed władzami świeckimi. O tym dość obszernie, w związku z 79. rocznicą Bitwy Warszawskiej, piszą autorzy w numerze 7 „Wspólnoty” z 1999 roku.

¹¹ Chodzi o ks. Zbigniewa Raja, który w roku 1998 był w tutejszej parafii wikariuszem.

¹² Szerzej zob. T. Lenkiewicz, *Refleksje przy Pomniku*, Włocławek 2002.

W życiu każdej parafialnej wspólnoty są takie momenty, w których w sposób szczególny następuje czas refleksji, pokuty i pogłębienia życia religijnego. Jesienią 1999 roku w dniach 14–21 listopada zapowiedziano misje parafialne. „Wspólnota” czynnie włączyła się w ich owocne przeżywanie. Przedłużeniem tego stało się przygotowanie do świąt Bożego Narodzenia. Należy wskazać rzecz niezmiernie ważną, bowiem w numerze świątecznym z tego roku odnotowano, że w sieci internetowej pojawiła się specjalna strona poświęcona tutejszej parafii. Wiadomość ta w sposób szczególny ucieszyła młodzież. Młodzi dość licznie zaczęli na tej stronie umieszczać swoje myśli i wypowiedzi.

Nadszedł rok 2000 – rok Wielkiego Jubileuszu. Parafianie jak i duszpasterze bardzo pragnęli, aby to był rok konsekracji kościoła. Dużo trzeba było jeszcze zrobić w kościele, ale od samego początku „Wspólnota” odważnie podjęła związane z tym problemy. W Kościele w całej Polsce ruszyła, propagowana przez prasę religijną, akcja Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. Nie ominęła ona tutejszej wspólnoty parafialnej. Ponad 30 osób w parafii podjęło modlitwę w tej intencji.

Szczególnym znakiem czasu stało się w życiu religijnym Kościoła w Polsce nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego. Diecezja włocławska ma ku temu specjalny tytuł, aby to nabożeństwo kultywować. To bowiem w tej diecezji urodziła się apostołka Miłosierdzia Bożego, święta siostra Faustyna Kowalska. Nic więc dziwnego, że „Wspólnota” w swoim wielkanocnym numerze z 1999 roku również tę problematykę podjęła, a w świątyni pojawił się obraz Jezusa Miłosiernego.

Już wyżej wspomniano o trosce miejscowych duszpasterzy zaangażowanych w duszpasterstwo młodzieży. Stąd też w numerze 6 „Wspólnoty” znalazła się relacja napisana przez młodzież, a zatytułowana *Nasza Lednica 2000*¹³.

Rok 2000 stał się czasem szczególnym także dla miejscowej parafii. Najpierw dlatego, że był to czas 80. rocznicy „Cudu nad Wisłą”, a po wtóre zbliżał się moment uroczystego poświęcenia kościoła. Był to już wówczas numer 25 „Wspólnoty Zawisłańskiej”. Przed zespołem redakcyjnym stanęło dość trudne pytanie: co dalej? Odpowiedź na tak postawione pytanie była i trudna, i stosunkowo łatwa. Tematów do opracowania nie brakowało, a nawet było ich coraz więcej. Na szczęście i ludzi chętnych do pisania było coraz więcej. Najbliższy czas pokazał również, że z wie-

¹³ Zob. „Wspólnota Zawisłańska”, 2000, nr 6(24), s. [4].

loma trudnościami poradzono sobie dobrze. Świadectwem tego stał się kolejny numer „Wspólnoty” poświęcony w znacznej części uroczystości konsekracji kościoła oraz zbliżającym się świętom Bożego Narodzenia¹⁴.

Rok 2001 – „Wspólnota” podjęła ważny temat, zwłaszcza dotyczący życia młodzieży. Dostrzeżono bowiem ogromny wpływ uzależnienia młodzieży od komputera. Sprawa ważna w wychowaniu młodzieży, ale także mająca swoje przełożenie na życie i praktyki religijne. Z drugiej jednak strony w znaczący sposób ułatwiająca poszerzenie wiadomości dotyczących życia religijnego. To właśnie te problemy znalazły swoje miejsce w kolejnych numerach w pierwszej połowie 2001 roku.

Problem uzależnienia młodzieży od internetu jest sprawą nadal ciągle aktualną. Oto w 2010 roku na stronie internetowej oficjalnego serwisu miejskiego we Włocławku ukazała się następująca wiadomość: „Gimnazjum nr 2 im. ks. Jerzego Popiełuszki we Włocławku oraz Stowarzyszenie «Zdrowa Rodzina» są organizatorem projektu «Zagrożenia Internetu». Od września do końca grudnia br. w naszym mieście będą prowadzone działania profilaktyczne na rzecz bezpieczeństwa dzieci i młodzieży – użytkowników internetu”¹⁵. Redakcja „Wspólnoty” poszła nieco dalej. W polu jej zainteresowania znalazła się sprawa przygotowania młodych ludzi do małżeństwa. Chodziło o to, aby głos zabrali sami zainteresowani. Wyrazem tego było ukazanie się najpierw dość obszernej wypowiedzi (Marty) zatytułowanej *Poznanie siebie w narzeczeństwie*¹⁶, a potem pojawiły się następne wypowiedzi na temat małżeństwa.

Ważną, i może nie zawsze do końca docenianą, sprawą w redagowaniu parafialnej prasy jest pewna stabilność zespołu redagującego. Dało się to odczuć, gdy po czterech latach z parafii odszedł na inną placówkę ks. Zbigniew Raj, a na jego miejsce do parafii przybył ks. Rafał Działak. Nastąpił czas letnich wakacji. W sierpniu jednak wydarzyła się rzecz niezwykła i jednocześnie przykra. Na skutek wypadku drogowego w sposób znaczący uległa zniszczeniu figura przydrożna Pana Jezusa przy ulicy Lipnowskiej. Figura wymagała całkowitego odbudowania. W miejscu rozbitej figury, w cokole, znaleziono w butelce dokument o jej odbudowie po II wojnie światowej. Odbudowa z wielu względów natrafiała na wiele przeszkód

¹⁴ Zob. „Wspólnota Zawiślańska”, 2000, nr 9(27).

¹⁵ „Zagrożenia Internetu”: profilaktyka na rzecz bezpieczeństwa dzieci, w: Włocławek – oficjalny serwis miejski z dnia 1.09.2010.

¹⁶ Zob. „Wspólnota Zawiślańska”, 2001, nr 4(32), s. [6–7].

i trudności, stała się jednak okazją, aby sięgnąć, chociaż w skromnym zakresie, do historii parafii. Uczynił to współredagujący „Wspólnotę” p. Andrzej Wrześniak, pisząc artykuł *Spojrzenie w przeszłość*¹⁷.

Zawiślańska parafia Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski została erygowana w 1982 roku – w roku 600-lecia obecności obrazu Matki Bożej na Jasnej Górze w Częstochowie. Nic więc dziwnego, że od samego początku, nieprzerwanie od roku 1982, tutejsza parafia udaje się w pielgrzymce autokarowej do Częstochowy. Stąd też we wrześniowym numerze „Wspólnoty” pojawiła się refleksja o roli pielgrzymowania religijnego zarówno w wymiarze indywidualnym, jak i parafialnym¹⁸.

Potrzebą życia parafialnego jest, aby w parafii żyły i działały różne wspólnoty. Stąd też w kolejnych numerach „Wspólnoty” podjęty został temat ożywienia wspólnoty wywodzącej się z ruchu oazowego pod nazwą „Kościoł Domowy”. Zaangażowało się w ten ruch siedem rodzin z tutejszej parafii. Z tym pozostaje w ścisłym związku duszpasterska troska o najmłodszych. Okazją stają się święta Bożego Narodzenia. Dlatego świąteczny numer „Wspólnoty” w 2001 r. niemal w całości został poświęcony dzieciom w parafii. Jako dodatek dołączono szopkę betlejemską do pokolorowania.

Przełom roku 2001/2002 zaznaczył się artykułami na temat sakramentów, zwłaszcza poświęconymi sakramentowi chrztu – jego teologii i liturgii.

W tym też czasie pojawił się obszerny anons o wspomnianej już stronie internetowej parafii. Spotkało się to z dość szerokim zainteresowaniem parafian. Widocznie było to bardzo potrzebne i znacznie ożywiło zainteresowanie parafią, zwłaszcza wśród młodszych parafian. Okazuje się, że internet staje się wielkim ułatwieniem w dziele ewangelizacji.

Każda parafia ma jakieś specjalne zadania, które wyróżniają ją od pozostałych. Troską tutejszej parafii od samego początku było i nadal pozostaje sprawa prac budowlanych przy kościele parafialnym. Wprawdzie kościół został już poświęcony, ale to nie oznacza, że wszystko zostało zrobione. Jeszcze wiele prac czeka na podjęcie i zakończenie. Na wiosnę 2002 roku przystąpiono do zakładania w kościele posadzki granitowej. Podjęto decyzję, aby jednocześnie zainstalować instalację ogrzewania elektrycznego. Prace te rozłożono i zaplanowano na kilka

¹⁷ Zob. „Wspólnota Zawiślańska”, 2001, nr 9(37), s. [5–6].

¹⁸ Zob. A. Wrześniak, *Refleksja nad pielgrzymką*, „Wspólnota Zawiślańska”, 2001, nr 8(36), s. [3, 6].

etapów, zarówno ze względów technicznych jak i finansowych, o czym parafianie byli również informowani na łamach „Wspólnoty”. W tym też czasie redagujący pismo ks. Rafał Działak rozpoczął cykl artykułów o Apostołach, a młodzież podjęła przygotowanie do spotkania ewangelizacyjnego w Lednicy¹⁹.

W październiku 2002 r. papież Jan Paweł II wystosował do całego Kościoła list poświęcony wprowadzeniu do modlitwy różańcowej czarnej części – tajemnic światła. Był to październik – miesiąc nabożeństw różańcowych, a więc okazja, aby tę nową część modlitwy różańcowej włączyć w nabożeństwa różańcowe²⁰.

W tym też roku, na jesieni, ukazał się już numer 50 „Wspólnoty”. Stało się to okazją do pewnych podsumowań i refleksji wśród czytelników tego pisma parafialnego. Jeszcze raz okazało się, jak bardzo jest ono potrzebne w życiu lokalnej wspólnoty parafialnej²¹.

Odnotowano większe zainteresowanie życiem zgromadzeń zakonnych, do czego w pewnym stopniu przyczyniła się także i ta okoliczność, że na terenie parafii znajdują się dwa wspomniane już domy zgromadzeń zakonnych żeńskich (orionistki i westiarki). Stąd też we „Wspólnocie” pojawiły się znowu krótkie wypowiedzi sióstr z tych domów.

Rok 2003 dla diecezji wrocławskiej stał się czasem bardzo ważnym. Po przejściu na emeryturę dotychczasowego biskupa ordynariusza Bronisława Dembowskiego cała diecezja przygotowywała się na przyjęcie nowego ordynariusza. Z woli ojca świętego Jana Pawła II został nim bp Wiesław Alojzy Mering. Temu wydarzeniu został poświęcony cały kwietniowy, już 55 numer „Wspólnoty”.

Rok ten zapisał się też, tak w życiu całej diecezji jak i poszczególnych parafii, smutnym wydarzeniem. W tym bowiem roku zmarł nagle biskup pomocniczy diecezji wrocławskiej, Roman Andrzejewski. Zmarłego łączyło z tutejszą parafią wiele spraw. Przez cały czas, począwszy od powstania parafii, nie było znaczącego wydarzenia, w którym zmarły biskup nie brałby udziału. Stąd też wspólnota tutejszej parafii włączyła się w uroczystości pogrzebowe²². Jednocześnie był to okres wakacji letnich. Miesiąc sier-

¹⁹ Zob. M. Gołębiowski, *Lednica 2000 po raz szósty*, „Wspólnota Zawiańska”, 2002, nr 5(44), s. [4–5].

²⁰ Zob. A. Wrześniak, *Tajemnice światła*, „Wspólnota Zawiańska”, 2002, 10(49), s. [4–5].

²¹ Zob. R. Działak, *Refleksje na temat redakcji gazetki*, 2002, nr 50, s. [6].

²² Zob. „Wspólnota Zawiańska”, 2003, nr 58.

wspólnota zawiślańska

MIESIĘCZNIK PARAFII NMP KRÓLOWEJ POLSKI WE WŁOCŁAWKU
LUTY 53/ 2003r.

REKOLEKCCJE EWANGELIZACYJNE – KURS „FILIP”

„Muszę się przyznać, że nie wiem jak to się stało, że zdecydowałem się na uczestnictwo w kursie „Filip”. Jestem z natury człowiekiem, który niełatwo decyduje się na zasmakowanie czegoś nowego.

[...] Co mnie dotknęło podczas tych dni? Dotknął mnie Jezus bezwarunkową miłością. Dał mi poznać, że to On pierwszy mnie ukochał. Nie muszę nic robić, żeby być przez Niego kochanym. Jestem Jego skarbem. On powiedział do mnie: „Ja cię miłuję!” (Iz 43,4). Nie jestem dla Boga kimś z tłumu, kimś nieważnym. To pozwoliło mi na otwarcie się na prawdę o sobie samym. Jestem „kimś” dla Boga pomimo moich wad, grzechów, upadków. Nie muszę przed Nim udawać. Nie muszę wybielać się we własnych oczach. Nie muszę zakładać masek w kontaktach z innymi ludźmi. Wystarczy, że otworzę się na Jego bezwarunkową miłość. Doświadczenie własnej godności w oczach Boga pozwala mi z miłością spojrzeć na otaczających mnie ludzi.

Sebastian
Świadek z kursu „Filip”
Włocławek-Michelin
6-8 grudnia 2002 r.

Kurs „Filipa” wkrótce będzie w naszej parafii.
Kiedy? 28 lutego – 02 marca 2003r. Rozpoczęcie w piątek 28 lutego po południu, a zakończenie w niedzielę 2 marca przed obiadem.
Prowadzący? Ekipa ze Szkoły Nowej Ewangelizacji Diecezji Toruńskiej Św. Jana Umiłowanego Ucznia.

c.d. na str. 7

pień, jak co roku, to miesiąc szczególnej pamięci o Bitwie Warszawskiej, zwanej „Cudem nad Wisłą”. Pamięć o tym, tak doniosłym wydarzeniu w historii Polski jak i Włocławka, zawsze w tym czasie powraca na różne sposoby w życiu parafii i zawsze gromadzi pod Pomnikiem Obrońców Wisły 1920 r. wiernych z całego miasta na wspólnej modlitwie.

W każdej parafialnej wspólnocie istnieje pilna potrzeba zorganizowania mniejszych, bardziej zaangażowanych w życie religijne, bardziej świadomych grup i liderów. Z tą właśnie myślą w 2003 r., staraniem ks. Ra-

fała Działaka, został zorganizowany dwukrotnie kurs ewangelizacyjny o nazwie „Filip”: pierwszy raz w dniach 28 lutego – 2 marca, drugi raz w dniach 14–16 listopada. Odbyły się one z inicjatywy i pod patronatem Duszpasterstwa Akademickiego we Włocławku oraz tutejszej parafii. Udział w tych kursach wzięła nadspodziewanie duża liczba uczestników. Większość z nich stanowili uczniowie włocławskich szkół średnich, ale byli wśród nich także studenci oraz osoby pracujące zawodowo. Warto zaznaczyć, że we wszystkich kursach „Filipa”, niezależnie od podejmowanej aktualnie tematyki, pojawiają się trzy elementy: 1) kerygmat: skoncentrowanie na Osobie Jezusa Chrystusa; 2) charyzmaty: potrzeba otwarcia na dary Ducha Świętego; 3) wspólnota: wzrost i rozwój osoby wierzącej dokonujący się we wspólnocie. Czas przyszły pokaże, na ile ta inicjatywa wyda owoce i będzie skuteczna w budowie konkretnej wspólnoty parafialnej.

Jednocześnie w kolejnych numerach „Wspólnoty Zawiślańskiej”, w odcinkach, ukazywały się rozważania pod wspólnym tytułem *Ojczyzna i patriotyzm w nauczaniu Jana Pawła II*. Ten fakt nabierał szczególnego znaczenia wobec zbliżającej się jego kanonizacji.

* * *

Tak w ogólnym zarysie przedstawia się obraz prasy parafii Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski we Włocławku, w pierwszych latach jej funkcjonowania. Dzięki Bogu i zaangażowanym ludziom sprawa trwa nieprzerwanie aż do tej pory, to jest do marca 2014 roku włącznie. Ukazał się już bowiem 163 numer „Wspólnoty”. Cieszy fakt, że inicjatywa podjęta w 1998 roku trwa nieprzerwanie do tego czasu i rozwija się tak pod względem merytorycznym, jak i edytorskim. Jest to przede wszystkim zasługa kolejnych wikariuszy tejże parafii, a wśród nich obecnego, ks. Adama Zielińskiego, który – podobnie jak i jego poprzednicy – zajmuje się redakcją i organizacją tego przedsięwzięcia.

Dalsze dzieje gazetki „Wspólnota Zawisłańska” wymagać już będą osobnego omówienia, a Bogu niech będą dzięki za wszystko dobro, jakie w życie parafialne już wniosła i nadal to realizuje „Wspólnota Zawisłańska”.